

2. Če je to tako, kako naj izvršitveni pravosodni organ v okoliščinah, ko je izvršitvena država članica v svoji nacionalni zakonodaji uporabila razloge za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijete, določene v členu 4(1) in členu 4(7)(b) okvirnega sklepa, sprejme odločitev v zvezi s kaznivim dejanjem, za katerega se navaja, da je bilo storjeno v tretji državi, vendar pa okoliščine zadevnega kaznivega dejanja kažejo na to, da so se pripravljala dejanja zgodila v odreditveni državi?

(¹) Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Poznaniu (Poljska) 26. junija 2019 –
Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie/RN**

(Zadeva C-495/19)

(2019/C 337/06)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Kancelaria Medius SA z siedzibą w Krakowie

Druga stranka v postopku: RN

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 7(1) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (¹) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288, v nadaljevanju: Direktiva Sveta 93/13/EGS) razlagati tako, da nasprotuje procesnim določbam, na podlagi katerih lahko sodišče izda zamudno sodbo, utemeljeno izključno na trditvah tožeče stranke, navedenih v tožbi, pri čemer mora te trditve šteti za resnične, če se tožena stranka – potrošnik, ki je ustrezno obveščena o datumu obravnave, ne odzove na vabilo in se ne brani?

(¹) UL 1993, L 95, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Najwyższy (Poljska) 3. julija 2019 – M.F./J.M.

(Zadeva C-508/19)

(2019/C 337/07)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Sąd Najwyższy

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: M.F.

Tožena stranka: J.M.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člene 19(1), drugi pododstavek, 2, 4(3) in 6(3) PEU v povezavi s členom 47 Listine o temeljnih pravicah ter členom 267, tretji odstavek, PDEU razlagati tako, da lahko sodišče države članice, ki odloča na zadnji stopnji, v postopku za ugotovitev neobstoja službenega razmerja odloči, da ni sodnik tisti, ki mu je bil vročen akt o imenovanju v sodniško funkcijo na tem sodišču, izdan na podlagi predpisov, ki kršijo načelo učinkovitega sodnega varstva, ali na način, ki ni v skladu s tem načelom, če se je preizkus tega vprašanja sodišču namenoma onemogočil pred vročitvijo tega akta?
2. Ali je treba člene 19(1), drugi pododstavek, 2 in 4(3) PEU ter člen 47 Listine o temeljnih pravicah v povezavi s členom 267 PDEU razlagati tako, da gre za kršitev načela učinkovitega sodnega varstva, če se vroči akt o imenovanju v sodniško funkcijo po tem, ko je nacionalno sodišče predložilo vprašanje v predhodno odločanje v zvezi z razlago prava Unije, od odgovora na katero je odvisno, ali je mogoče nacionalne predpise, ki so omogočili vročitev teh aktov, šteti za skladne s pravom Unije?
3. Ali je treba člene 19(1), drugi pododstavek, 2, 4(3) in 6(3) PEU ter člen 47 Listine o temeljnih pravicah razlagati tako, da gre za kršitev načela učinkovitega sodnega varstva, če se ne zagotovi pravice do dostopa do sodišča, če je bil akt o imenovanju v sodniško funkcijo na sodišču države članice vročen na podlagi postopka imenovanja, ki je bil izveden s kršitvijo predpisov te države članice?
4. Ali je treba člene 19(1), drugi pododstavek, 2 in 4(3) PEU ter člen 47 Listine o temeljnih pravicah v povezavi s členom 267, tretji odstavek, PDEU razlagati tako, da gre za kršitev načela učinkovitega sodnega varstva, če je nacionalni zakonodajalec v okviru sodišča države članice, ki odloča na zadnji stopnji, ustanovil organizacijsko enoto, ki ni sodišče v smislu prava Unije?
5. Ali je treba člene 19(1), drugi pododstavek, 2 in 4(3) PEU ter člen 47 Listine o temeljnih pravicah v povezavi s členom 267, tretji odstavek, PDEU razlagati tako, da o tem, ali je oseba, ki ji je bil vročen akt o imenovanju v sodniško funkcijo na sodišču države članice, ki odloča na zadnji stopnji, v službenem razmerju kot sodnik in ima status sodnika, ne odloča organizacijska enota, ki je pristojna v skladu z nacionalno zakonodajo in v katero je bila imenovana zadevna oseba ter ki jo sestavljajo izključno osebe, katerih akti o imenovanju imajo napake, navedene v vprašanjih od 2 do 4, in ki zato ni sodišče v smislu prava Unije, temveč lahko o tem odloča druga organizacijska enota tega sodišča, ki izpolnjuje zahteve prava Unije glede sodišča?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) 9. julija 2019 – Passenger Rights spółka akcyjna s sedežem v Varšavi/Ryanair DAC s sedežem v Dublinu (Irska)

(Zadeva C-519/19)

(2019/C 337/08)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy w Warszawie